

baptista

Suomen Perhostutkijain Seuran tiedotuslehti
Notisblad för Lepidopterologiska Sällskapet i Finland

vol 3(24) 1978 no 3

Sisältää - innehåller:

Esko Suomalainen: Porvoon ulkosaariston Långörin perhosfaunasta 65

Kauri Mikkola: Ensimmäinen eurooppalainen perhoskongressi
sekä keräilyhavainnot Ranskasta ja Israelista 69

Vesa Varis: Suomen suurperhosten kartoitus 74

Maalle uusia lajeja:

Caryocolum proximum (Jukka Jalava) 76

Orthosia miniosa (Henry Holmberg) 78

Horisme aemulata (Henry Holmberg) 78

Kokousselostuksia 73

Tiedotuksia jäsenille 79

Jäsenten tiedotuksia 73

BAPTRIA

Suomen Perhostutkijain Seuran tiedotuslehti
Notisblad för Lepidopterologiska Sällskapet i Finland
vol. 3(24), n:o 3, 1978-09-13

Julkaisija:

Suomen Perhostutkijain Seura ry.
Lepidopterologiska Sällskapet i Finland rf.
Vyökätkatu 9 B 13, 00160 HELSINKI 16

Toimituskunta:

Martti Attila, päätoimittaja
Erkki M. Laasonen
Vesa Varis
Magnus Landtman, svensk resumé

Ilmestyminen: 4 numeroa / kalenterivuosi

Julkaisun tarkoitus:

Toimii yhdyssiteenä julkaisijaseuran jäsenten ja eräiden tieteellisten seurojen ja laitosten välillä kuten seuran aiemmin julkaisemat kierto-
kirjeet. Julkaisun rinnalla lähetetään edelleen kokouskutsut ja tar-
peen vaatiessa muita tiedotuksia sisältäviä kirjeitä jäsenille. Jul-
kaisun sisältönä ovat seuran kuukausikokouksissa esille tulleet asiat
(esitelmien lyhennelmät, tiedonannot ym.) sekä seuran toimintaan liit-
tyvät tiedustelut ja ilmoitukset.

Suomen Perhostutkijain Seura ry.
Lepidopterologiska Sällskapet i Finland rf.

- Kokoukset: Varsinaiset kokoukset pidetään yleensä kuukauden toisena keskiviikkona, paitsi tammi- ja syyskuussa kolmantena, kuitenkin kesäkuukausia lukuunottamatta, Eläinmuseon suuressa luentosalissa klo 19.15 lähtien. Nuorisojoukon kokoukset ovat aina viikkoa ennen seuran varsinaisia kokouksia samassa paikassa, kuitenkin klo 18.30 lähtien. Tarkemmat tiedot kokouksista ilmoitetaan jäsenille kirjeitse.
- Johtokunta:
 - Puheenjohtaja: Esko Suomalainen (Museokatu 18, 00100 HKI 10, puh. 90-493 577)
 - Sihteeri: Erkki M. Laasonen (Vyökätkatu 9 B 13, 00160 HKI 16, puh. 90-630 395)
 - Varapuheenjohtaja: Harry Krogerus (Björneborgsvägen 5 P, 00350 HFORS 35, tel. 90-552 028)
 - Rahastonhoitaja: Jorma Wettenhovi (Haapasäärentie 11 H 385, 00960 HKI 96, puh. 90-314 239, postisiirtotili n:o 268 58-3)
 - Antti Aalto (Tuomentie 5 A 3, 05840 HYVINKÄÄ 4, puh. 914-208 85)
 - Ilkka Jalas (Topeliuksenkatu 3 A A 12, 00260 HKI 26, puh. 90-493 940)
 - Kauri Mikkola (työ: P.Rautatiekatu 13, 00100 HKI 10, puh. 90-4027 251)
- Muut virkailijat:
 - 2. sihteeri: Henry Holmberg (Vainiotie 26, 00700 HKI 70, puh. 90-354 981, jäsenluettelo-, postitus- ja arkistoasiat)
 - Tiedonantosihteeri: Vesa Varis (Hyönteismuseo, P.Rautatiekatu 13, 00100 HKI 10, puh. virka-aikana 90-4027 264)
 - Kirjastonhoitaja: Erkki Franssila (kirjasto avoimena kokousten edellä; kaukolainatilaukset osoitteella: Sulkapolku 6 B 35, 00370 HKI 37)
 - Keräilytarvikkeiden välittäjä: Ilkka Kontuniemi (kokousten edellä; postitilaukset osoitteella: Henrik Borgströmin tie 5 B 16, 00840 HKI 84, puh. 90-6984 293)
 - Nuorisoujoukon puheenjohtaja: Kaj Savonius (Maria Jotunin tie 6 B 9, 00400 HKI 40, puh. 90-583 001)
 - Nuorisoujoukon sihteeri: Jarmo Laitinen (Apollonkatu 3 C 21, 00100 HKI 10, puh. 90-445 585)
 - Baptrian toimitus: Martti Attila (Ratavartijankatu 4 E 99, 00520 HKI 52, puh. 90-143 384 tai 90-191 2759 tai 90-191 2764)

Esko Suomalainen:

PORVOON ULKOSAARISTON LÄNGÖRIN PERHOSFAUNASTA
(1977-03-09)

Långör (667:42) sijaitsee Porvoon ulkosaaristossa Söderskärin ja Pellingin saaristojen välissä 5-6 km Emsälön eteläkärjestä etelään. Tähän saariryhmään kuuluu 13 saarta ja luotoa, joista suurimmat ovat Örskär, Långör, Larsskär ja Kalkskär. Saariryhmän ulkopuolella ovat vain Brunnskärin ja Ytterbådanin luodot sekä Kallbådagrundin kasuuni. Saaret ovat melko etäällä toisistaan, mistä johtuu, että alue kokonaisuudessaan on avoin ja suojatton merta vastaan. Långörin saariryhmällä onkin huomattavasti merellisempi leima kuin esim. Söderskärin saarilla.

Långör poikkeaa luontonsa puolesta täysin muista läheisistä saarista, jotka ovat tyypillisiä kallioluotoja. Koko saari on muodostunut pyörityneistä kivistä sekä sorasta ja hiekasta. Rantaviivassa on suuria kivilohkareita. Saaren pituus on 700 m ja suurin leveys runsaat 100 m. Saaren korkein kohta on n. 4 m ja pinta-ala 2,5 ha. Långör on harjusaari. Se liittyy osana erittäin hajanaiseen harjusysteemiin, joka mantereen puolella jatkuu Spjutsundin suunnalla. Saari on noussut merestä verrattain myöhään. Sen ikä on korkeintaan 1500 vuotta.

Saaren kasvillisuus on hyvin rehevä ja monet merenrantakasvit (esim. *Atriplex litoralis*, *Cacile maritima*, *Isatis tinctoria*, *Lathyrus maritimus* ja *Veronica longifolia*) kasvavat runsaina. Ainoat puut ovat kolme pihlajaryhmää. Aivan viime vuosina on saarelle ilmestynyt männyn taimi. Linnusto on sekä pesimä- että muuttoaikoina runsas. Erikoisen luontonsa vuoksi Långör on nykyisin rauhoitettu luonnonsuojelualue.

Olen käynyt Långörillä tavallisesti muutaman kerran kesässä 50 vuoden ajan. Systemaattista havaintojen tekoa esim. niin, että saarella olisi käyty aina tiettyinä säännöllisinä aikoina, en ole voinut suorittaa. Saarella käynti on hyvin riippuvainen säästä enkä ole halunnut myöskään pahemmin häiritä lintuja niiden pesimäaikana. Perhosten keräily oli aluksi haavi- ja joskus myös syöttipyyntiä. Myöhemmin käytiin pientä 6 W:n patteri-putkilamppua. Kun näitä paloi kaksi rinnakkain, valoteho oli siis 12 W. Kun muita

valoja ei ollut läheisyydessä, nämä houkuttelivat perhosia tyydyttävästi. Useimmat matkat Långörille olen tehnyt vaimoni Tellervo Suomalaisen tai poikani Olavi Suomalaisen kanssa.

Långöriltä olen tavannut yhteensä 159 perhoslajia. Saariryhmän muilla saarilla on tavattu näitten lisäksi vielä 7 lajia, joten koko saariryhmän tämän hetkinen lajiluku on 166. Tämä ei tietenkään ole lopullinen lajiluku, mitä osoittaa sekin, että jokseenkin joka matkalla löytyi jokin uusi laji. Lisäksi tällaisen saaren perhosfauna on siinä mielessä dynaaminen, että sinne tulee uusia lajeja ja samoin sieltä häviää tiettyjä lajeja.

Tässä kirjoituksessa ei ole mahdollista esittää luetteloa Långöriltä tavatuista perhoslajeista. Puutun sen sijaan eräisiin yleisempiin kysymyksiin, jotka liittyvät saaren perhosfaunaan.

Långör on voimakas isolaatti. Se ei ole kovin kaukana lähimmästä saarista, mutta maaperänsä ja kasvillisuutensa puolesta lähimmät samanlaiset saaret, nimittäin Söderskärin Jussinkari ja eräät Pellingin hiekkasaaret, ovat jo melko kaukana. Yleensä pienissä voimakkaissa isolaateissa evoluutio kulkee omaan suuntaansa. Långörilläkin erään perhoslajin, nimittäin *Hadena perplexan* yksilöt ovat vaaleita, kastanjanruskeita poiketen selvästi 20 km:n päässä mantereella (Äminsbyssä) tavattavista paljon tummemmista yksilöistä. Niiden alkuperä voi tietysti myös olla toinen.

Tyypillistä Långörin perhosfaunalle on mittarien tavallista vähäisempi osuus. Långöriltä olen tavannut 48 yökköslajia, mutta vain 22 mittarilajia. Mittarilajeja ei ole siis puoltakaan yökkösten lajimäärästä. 20 km:n päässä Äminsbyssä ovat yökkösten ja mittarien lajimäärät jokseenkin yhtä suuret. Myös yksilömäärissä on suuri ero. Monet yökköset ovat saarella suhteellisen yleisiä, mutta mistään mittarilajista en ole koko aikana saanut saarelta yhteensä kymmentä yksilöä. Tähän on ilmeisesti useampiakin syitä. Uskon, että tärkeimpänä syynä mittarien vähyteen ovat ulkosaariston eräät poikkeavat sääsuhteet, lähinnä yötuuli (saaristolaisten "nattnordan"), joka etenkin heikkotuulisten aurinkoisten päivien jälkeisinä öinä usein melko kovanakin puhaltaa maalta merelle päin. Voi otaksua, että tämä tuuli vie aukealla ulkosaarella öisin lentävät mittarit merelle. Yököt voimakkaampina lentäjinä eivät ilmeisesti ole yhtä helposti yötuulen viettäviissä ja pikkuperhosten päälentoaika on aikaisemmin illalla, jolloin yötuuli ei vielä puhalla.

Långörillä tavatuista perhoslajeista on 15-20 lajia, siis n. 10 %, sellaisia, joiden toukan ravintokasvia ei kasva saarella. Ne ovat siis muualta kulkeutuneita. On aivan ilmeistä, että tällaiselle saarelle tulee muualta melko paljon perhosia ja myös muita hyönteisiä. Mitä perhosiin tulee, niin varmastikin ystävi tuo niitä mantereen puoleisista saarista ja ehkä mantereeltakin (esim. *Bupalus piniarius* Långörillä). Osa lajeista taas tulee ns. perhosvaellusten yhteydessä.

Tulemmeikin lopuksi siihen, mitä Långörillä on voitu todeta perhosvaelluksista. Mikäli vaellukset tapahtuvat Suomenlahden yli, Långörin tavoin sijaitsevat saaret ovat ensimmäisiä paikkoja, joihin vaeltajilla on mahdollisuus laskeutua maihin, kun ne ovat ylittäneet meren.

Långörillä olenkin tavannut useita vaeltavia perhoslajeja. Puutun tässä vain havaittuihin *Pontia daplidice* -vaelluksiin. Ensimmäisen kerran tapasimme *daplidicen* Långörillä v. 1932, jolloin sitä heinäkuun loppupäivinä (24.7.-27.7.) oli saarella runsaasti, 1970 laji oli heinä-elokuun vaihteessa (31.7.-6.8.) saarella yleinen, samoin 1972 heinäkuun puolivälissä (ainakin 16.7.). Långör onkin ilmeisesti lukuisine ristikkukkaisineen sopiva biotooppi *daplidicen* kaltaiselle steppilajille. Kiintoisaa on, että samanaikaisesti *daplidicen* kanssa mm. *Gonepteryx rhamnii* ja *Aglais urticae*, joiden kummankaan toukan ravintokasvi ei kasva saarella, olivat saarella yleisiä. Ne olivat siis vaeltaneet yhdessä *daplidicen* kanssa. Lisäksi siellä oli eräitä muita perhoslajeja, jotka eivät olleet Långörillä kehittyneet, sekä muita vastaavanlaisia hyönteisiä. Tämä osoittaa mielestäni selvästi, että vaikka usein puhutaan esim. *daplidice*-vaelluksista, kysymyksessä ovat paljon laajemmat vaellukset, joissa tässä tapauksessa *daplidice* on vain pieni, vaikka helpoimmin havaittava osa. Tavallisten perhosten vaelluksia on vaikea havaita siellä, missä niitä on muutenkin. Kun tällaiset perhoset ilmestyvät ulkomeren saarelle, missä niiden toukan ravintokasvi ei kasva, voimme varmuudella sanoa, että ne ovat sinne muualta tulleita.

FJÄRILSFAUNAN PÅ LÅNGÖREN I BORGÅ YTTRE SKÄRGÅRD

Långören (667:42) är belägen mellan Söderskär och Pellinge skärgård 5-6 km söderom Emsalö i Borgå yttersta skärgård. Till denna ögrupp hör 13 holmar och grund avläggset belägna från varann och således mycket utsatta för havet. Örskär, Långör, Larsskär och Kalkskär är de största av dem.

Långören (=L) avviker till sin natur helt från de omgivande typiska klippskären. L är en åsbildning av sand, grus och rundade stenar som är 700 meter lång och 100 m bred, ytan är 2,5 ha och högst belägna punkten 4 m över havet. Aldern är högst 1500 år.

P.g.a. sin speciella natur är L nuförtiden fridlyst naturskyddsområde och fågellivet är här rikt. Vegetationen är rikligt bestående av havsstrandsväxter (*A. litoralis*, *C. maritima*, *I. tinctoria*, *L. maritima* och *V. longifolia* t.ex.) men de enda träden utgörs av blott tre grupper rönnar.

Författaren har med sin fru eller son besökt L ett fåtal gånger oregelbundet per sommar beroende av väderlägen under 50 års tid. Systematiska observationer har ej kunnat göras, dels har han ej heller velat störa fågellivet. Insamlingen skedde först med håv eller lockbeten, senare även med batterilampa.

På L har förf. anträffat 159 fjärilsarter och ytterligare 7 arter på övriga av ögruppens holmar = totalt 166 arter. Antalet är knappast slutligt då faunan är mycket dynamisk och nya arter nästan för var gång anträffas. Det är dock ej möjligt att här uppräknas alla arter, blott endel allmänna synpunkter berörs.

L är ett kraftigt isolat då öar med liknande växtlighet och natur är avlägsna. T.ex. *Hadena perplexa* exemplaren är ljusa, klart avvikande från exx. i Aminsby 20 km därifrån på fastlandet. Detta kan givetvis också tala för annat ursprung. Typisk är den mindre relativa andelen mätare, 22 arter mot 48 arter nattflyn på L. På fastlandet i Aminsby är antalet mätare och nattflyn ungefär lika stort. Vidare har inga mätare sammanlagt ens anträffats i totalt 10 exx trots att vissa nattflyn är relativt vanliga. Förklaringen kunde kanske vara att nattnordan efter varma dagar lätt blåser ut de nattflygande mätarna över havet medan nattflyna är kraftigare flygare och småfjärilarna huvudsakligen flyger tidigare på kvällen.

15-20 anträffade fjärilsarter, dvs. ca 10 % är sådana vars näringsväxter ej förekommer på L. Dessa har med säkerhet kommit annorstädes ifrån och det är givet att dit utifrån tillströmmar en mängd fjärilar och insekter från olika håll; t.ex. *Bupalus piniarius* från holmar närmare fastlandet eller fastlandet. Andra kommer åter med fjärilsvandringar över Finska viken då liknande öar som L är de första platser där insekterna kan landa efter att ha överflugit havet.

Förf. har på L konstaterat flere vandrande fjärilsarter men ingår här blott på *Pontia daplidice*-vandringarna. Arten förekom således första gången 24.7.-27.7.32 då den anträffades rikligt på ön, därefter 31.7.-6.8.70 då den åter var allmän samt likaså i medlet av juli, åtminstone 16.7.72. L med sina korsblomstriga växter torde vara en lämplig biotop för stepparten *daplidice*. Samtidigt med *daplidice* förekom rikligt med *Gon. rhamnii* och *Agl. urticae* vilka ej utvecklats på holmen då deras näringsväxter saknas där, vilket visar att vandrigen varit mycket mer omfattande än blott arten *daplidice* som är lätt att observera och endast utgör en del av en större invasion.

Kauri Mikkola:

ENSIMMÄINEN EUROOPPALAINEN PERHOSKONGRESSI SEKÄ KERÄILYHAVAINTOJA
RANSKASTA JA ISRAELISTA
(1978-05-10)

Societas Europaea Lepidopterologica (SEL) järjesti Pariisissa 1978-03-31--04-01 ensimmäisen eurooppalaisen perhostieteen kongressin (Premier Congres Europeen de Lepidopterologie). Kongressin presidenttinä oli Claude Herbulot ja pääsihteerinä Georges Bernardi. Pitopaikka oli Pariisin luonnonhistoriallisen museon Entomologian laboratorio.

Osanottajia kongressissa oli useimmista Euroopan maista, yhteensä n. 90, eniten isäntämaasta sekä Länsi-Saksasta, Hollannista ja Belgiasta. Norjasta (Lühr), Ruotsista (Gustafsson) ja Suomesta (KM; Suomen Akatemian apurahalla) oli yksi lepidopterologi kustakin, Tanskasta kaksi (Høegh-Guldberg ja Schmidt Nielsen) ja Englannistakin vain kolme (Heath, Miriam Rothschild ja Vane-Wright). Kongressin yhteydessä oli järjestetty tieteellistä aineistoa ja välineitä (Suomesta yökköskirja ja keräilyliivi) esitellyt näyttely. Kokouksen henki oli lämpimän toverillinen. Erityisesti jäi mieleen laboratorion tiloihin loistavin tarjoiluun järjestetty vastaanotto.

Esitelmässä A. Diakonoff (Hollanti) totesi, että Sesioiden lähheimoon kuuluvat heimot Brachodiidae, Immidae, Choreutidae ja Sesiidae ja että heimo Glyphipterygidae kuuluu lähheimoon Copromorphoidea. Nota Lepidopterologican toimittaja O. Kudrna (nykyään Länsi-Saksa) piti voimakkaan esitelmän ns. pseudopolytypisistä, perusteettomien maantieteellisten alalajinimien antamista vastaan. Niinpä *Hipparchia statilinus* -satyridistä on kuvattu 57 "alalajia", joista tuskin yksikään on perusteltu. Korkeus ja alustan väri näet vaikuttavat lajin ulkonäköön. On tärkeämpää tutkia populaatioiden ekologiaa kuin antaa nimiä. Kudrna lupasi erota, jos Notassa tai muussa SEL:n julkaisussa ilmestyy yksikin infrasubspesifinen (alalajin alapuoleinen) maantieteellinen nimi, ja tuntui olevan aika vakavissaan.

R. I. Vane-Wright esitelmöi sukupuolten välisestä käyttäytymisestä ja värieroista. Jos perhoset lepäilevät joukoittain (esim. monarkki) värieroja ei ole. Monien papilionidien ♂ on kirkkaampi kuin ♀. Jos myös kirkkaita ♀♀ on, tämä on ilmeisesti kehittynyt piirre, jonka tausta piilee siinä, että ♂♂:n aggressiivinen käyttäytyminen saa ne tutkimaan itsensä värisiä kohteita ja ♀♀ pääsevät

näin niiden kanssa nopeasti kontaktiin. Voi siis olla eduksi, että osa qq:sta on kirkkaanvärisiä. Vane-Wright vertasi tilannetta ihmiseen, jolla housut ovat q-asuna suureksi osaksi syrjäyttäneet hameen.

Z. Lorkovic (Jugoslavia) oli risteyttänyt päiväperhosia. Yhdistelmästä *P. daplidice* x *A. rapae* ei tullut jälkeläisiä lainkaan. Ensimmäinen polvi oli steriili risteytyksissä *C. hyale* x *croceus* ja *A. rapae* x *napi*. Risteytyksissä *A. napi* x *bryoniae* ja *A. allous* x *agestis* saatiin 2-3 polvea ja takaisinristeytyksiä.

J. Bourgoigne (Ranska) osoitti, miten *M. athalia* *athalia* ja eteläisempi alalaji *M. a. celerusa* kohtaavat Keski-Ranskassa ja muodostavat intergradaatiovyöhykkeen. Alalajeilla on vähäinen mutta selvä genitaaliero ja kyseisellä vyöhykkeellä perhoset ovat tässä suhteessa intermediärisiä. I. Nakamura (Japani-USA, ollut pitkään Suomessakin) taas oli sitä mieltä, että Etelä-Israelissa kohtaavat *Euchloe belia melisande* ja eteläisempi *E. b. aegyptiaca* käyttäytyvät siellä hyvien lajien tavoin. Ne voivat kuitenkin olla vain rengasmaisen levinneisyysalueen päätepopulaatioita ja siten korkeintaan alalajeja. G. Chauvin kertoi koilajien kosteusvaatimuksista: *M. rusticella* on hygrofiili, *T. tapesella* mesofiili sekä *T. pellionella* ja *T. bisselliella* kserofiilejä. Jälkimmäisten aikuiset elävät 12 vrk tai yli.

Ennen kongressia, 1978-03-30, pidettiin SEL:n yleiskokous. Hallitus valittiin uudelleen: de Jong (puh.joht.), Heath, Back, Bernardi, Ebert, Kudrna, Wagener. Kunniajäseniksi valittiin Stenfer (Ranska), Urbahn (DDR) ja Warren (Englanti). Kävi ilmi mm., että Suomesta SEL:ssä on vasta 8 jäsentä, joten kovasti on parantamisen varaa. (Todettakoon tässä vielä jäsen sihteeri: Dr. Sigbert Wagener, Hemdener Weg 19, D-4290 Bocholt (BRD); hänelle ilmoittautumalla saa tarvittavat paperit.) Kaikkiaan SEL:ssä on vajaat 400 jäsentä, varsin paljon 1 1/2 vuodessa kokoon saaduksi. Toinen kongressi, v. 1980, päätettiin pitää ensisijaisesti Budapestissä ja varapaikkana pidetään Wieniä. Helsinkiäkin ehdotettiin, mutta KM piti tätä vielä liian aikaisena sekä paikkaa kovin syrjäisenä.

1978-03-29 KM kävi läpi museon kokoelmia lähinnä yökkösten ja mittarien kohdalta. *Euxoa vittata*, jota oli Ranskasta Turkestaaniin, oli todella hyvin samannäköistä kuin Gotlannin ja Öölannin yksilöt. Meilläkin kannattaa pitää silmällä ikäänkuin *E. obeliscan* ja *triticin* välimuotoyksilöitä. *A. oblonga* -lajissa ei ollut juuri lainkaan kirjavia yksilöitä ja keski-eurooppalaiset *A. ashworthii candelarumit* olivat paljon isompia kuin suomalaiset. Alppien C.

andereggi tuntuu olevan isompi ja kirjavampi kuin suomalaiset yksilöt; näiden suhde on tarkoitus selvittää.

Lopuksi KM kertoi ja näytti diapositiiveja sekä näytelaatikat keräilyistään Bourgognen Maillyssä n. 170 km Pariisista kaakkoon 1978-03-25--27 sekä Israelin Eilatissa 1978-03-08--22. Maillyssä oli liian tuulista ja koleaa; kevät lienee ollut myöhässä, sillä mm. *C. stabilis* ja *B. stratarius* olivat juuri kuoriutuneita. Lajeja tuli tusinan verran: ainoa, jota ei olisi Tanskassa asti, oli vihreä yökkönen *Valeria jaspidea*.

Eilatissa oli liikkeellä yllättävän vähän perhosia, vaikka maaliskuun pitäisikin olla parasta aikaa. Tämä tietenkin johtuu alueen aavikkomaisuudesta. Kahden viikon aikana näkyi 4 (neljä!) päiväperhosta: *Pontia glauconome*, ohdakeperhonen sekä yksi sinisiipi ja yksi hesperiidi. Rivitalon pihalla puolitoista viikkoa palaneesta valorysästä talletettiin runsaat 200 perhosta, enimmäkseen pikkuperhosia, 38 yökköstä, mm. *Heliothis*-lajeja, 14 mittaria, 1 lymantriidi, 1 *Hyles lineata* ja 1 *H. celerio*. Muutamaan syöttörysäseen tuli vain *Agrotis ipsilonia* sekä 1 *Mythimna unipuncta*. Kiintoisaa oli, että Ras Muhammadissa, Siinain eteläkärjessä nähtiin lentelemässä *H. nubigeraa* sekä mainittu ohdakeperhonen, mahdollisesti Egyptistä ylitulleina. - Eilat on huomattavasti parempi lintu- kuin perhospaikka, parhaina päivinä nähtiin muuttamassa pari tuhatta hiirihaukkaa, tuhatkunta arokotkaa, joku sata haarahaukkaa ja paljon muuta.

DEN FÖRSTA EUROPEISKA FJÄRILSKONGRESSEN

Den första europeiska fjärilskongressen anordnades av Societas Europaea Lepidopterologica (SEL) 1978-03-31...04-01 i Paris naturhistoriska museums entomologiska laboratorium med C. Herbulot som president och G. Bernardi som sekreterare.

I kongressen deltog ca 90 deltagare från de flesta europeiska länder, talrikast från värdlandet samt Västtyskland, Holland och Belgien. Från Norge (Lühr), Sverige (Gustafsson) och Finland (KM) deltog en lepidopterolog var, från Danmark 2 st (Høegh-Guldberg och Schmidt Nielsen) och England blott 3 st (Heath, Miriam Rothschild och Vane-Wright). I samband med kongressen anordnades en utställning med vetenskapligt material och insamlingsredskap. Mötet försiggick i en varmt kamratlig anda.

1978-03-30 före kongressen hölls SEL:s generalmöte och styrelsen omvaldes: de Jong (ordför.), Heath, Back, Bernardi, Ebert, Kudrna, Wagener. Hedersmedlemmar blev Stemffer (Frankr.), Urbahn (DDR) och Warren (Engl.). Bl.a. framkom att Finland har blott 8 medlemmar i SEL vilket borde mana till förbättring (medl. sekr.: Dr. Sigbert Wagener, adressen ovan, sänder behövliga medlemsformulär). SEL har ca 400 medlemmar, ett försvarligt antal ihopsamlat på 1,5 år. Den andra kongressen 1980, beslöt man i första hand hålla i Budapest, Wien står i reserv.

I föredragen konstaterade A. Diakonoff (Holl.) att till huvudgruppen Sesiioidea hör familjerna Brachodiidae, I., Ch., Sesiidae och att familjen Glyphipt. tillhör huvudgruppen Copromorph.

Redaktören för Nota Lepid. O. Kudrna höll ett kraftfullt föredrag mot pseudopolytypism, dvs benämmandet av omotiverade geografiska underarter vilket för satyriden *H. statilinus* resulterat i 57 omotiverade 'underarter' eftersom höjden över havet och underlaget inverkar på artens utseende. Viktigare är att studera populationens ekologi än att ge nya namn.

R.I. Vane-Wright talade om könens färgskillnader och olika beteende. Om fjärilarna vilar i mängder som t.ex. monarken förekommer ej färgskillnader. Hanen av många papilionider är bjärtare än honan. Om det finns bjärt färgade honor är detta uppenbarligen ett tecken på utveckling som lockar hanar till snabbare kontakt då dessa av aggressivitet undersöker objekt av sin egen färg. Det kan således utgöra en fördel att endel honor är bjärt färgade; såsom en parallell hos människan, byxorna till stor del har undanträngt kjolen som kvinnlig dräkt.

Z. Lorcovic (Jug.) hade vid korsning av dagsfjärilar funnit att kombinationen *P. daplidice* x *A. rapae* ej gav någon avkomma alls. Första generationen var steril av hybriderna *C. hyale* x *croceus* och *A. rapae* x *napi*. Av hybriderna *A. napi* x *bryoniae* samt *A. allous* x *agestis* uppstod 2-3 generationer och korsningar tillbaka.

J. Bourgonne (Frankr.) visade huru *M. athalia athalia* och den sydligare underarten *M. a. celedusa* möts i mellersta Frankrike bildande ett intergradationsområde. Underarterna har en liten men klar genitalskillnad och inom denna zon är de intermediära.

I. Nakamura (Japan-USA, även längre tid i Finland) menade att *Euchloe belia melisande* och den sydligare *E. b. aegyptiaca* som möts i södra Israel högst kan utgöra underarter representerande varsin ändpopulation av utbredningsområdet.

G. Chauvin skildrade malars behov av fukt: *M. rusticella* är hygrofil, *T. tapexiella* mesofil samt *T. pellionella* och *T. bisselliella* xerofila.

1978-03-29 studerade KM Paris museets samlingar, främst mätare och nattflyn. *Euzoa vitta* som förekommer från Frankrike till Turkestan var verkligen mycket lik exemplaren från Gotland och Öland och man bör också i Finland se ut efter exemplar som ser ut som mellanformer av *E. obeliscia* och *tritici*. Inom arten *A. oblonga* förekom s.g.s. inga spräckliga exemplar och de mellaneuropeiska *A. ashworthii candelarum* är mycket större än de finska. Alpernas *Ch. andereggii* syns vara större och brokigare än de finländska exemplaren; det inbördes förhållandet kommer man att försöka utreda.

Till slut visade KM diapositiv och lådor av insamlat material 1978-03-25...27 i Maily 170 km SO om Paris samt Eilat i Israel 1978-03-08...22. I Maily torde varen ha varit sen, *O. stabilis* och *B. strartarius* var nykläckta, ca ett dussin arter anträffades och det gröna flyet *V. jaspidea* var den enda arten som ej förekommer upp till Danmark.

I Eilat fanns ovanligt lite fjärilar beroende på ökenaturens. Under 2 veckor sågs blott 4 dagsfjärilar: *Pontia glauconome*, 1 tistelfjäril, en blåvinge och hesperid. I en ljusfälla på en radhusgård tillvaratogs på 1,5 veckor drygt 200 fjärilar, mest småfjärilar, 38 nattflyn, bl.a. *Heliothis*arter, 14 mätare, 1 lymantrid, 1 *Hyles lineata* och 1 *H. celerio*. Till några betesryssjor kom blott *Agr. ipsiloneaz* och 1 *Mythimna unipuncta*. I Ras Muhammed vid sydspetsen av Sinai sågs flygande *H. nubigera* samt nämnda tistelfjäril. Eilat är ett mycket bättre fågel- än fjärilsställe och bl.a. mängder av rovfåglar iaktogs.

KOKOUSSELOSTUKSIA

(toukokuun kokous 1978-05-10)

Puheenjohtaja Esko Suomalainen ja sihteeri Erkki M. Laasonen. Läsnä 108 jäsentä. Kokous pidettiin yhteiskokouksena Helsingin Hyönteistieteellisen Yhdistyksen kanssa.

Tri J. Viidaleppin (Tartto) tulo Suomeen oli peruuntunut. Hänen sijastaan piti dos. Kauri Mikkola lyhyen katsauksen matkastaan I eurooppalaiseen lepidopterologikongressiin Pariisiin 31.3. - 1.4. 1978. Katsaukseen sisältyi useita pikareferaatteja esitelmistä sekä pari huomionarvoista havaintoa kierrokselta Pariisiin hyönteismuseoihin: Alppien *C. andereggii* (B.) saattaa olla eri laji/alalaji kuin omamme; *Scopula* ja *Idaea* -sukujen lajeista useat "huulella" - Suomi jää juuri ja juuri monen levinneisyysalueen pohjoispuolelle. Katsaukseen liittyi muutama sana keräilyretkistä Bourgooneen ja Eilatiin (Israel) maaliskuussa 1978 (ks. s. 69).

Toisen esitelmän piti dos. Martin Meinander pienten sääskien teoreettisesta fylogeneettisesta perustasta (Goniopterygidae/Aleuropterygiinae). Esitelmäitsijä oli tutkinut alaryhmän lajien sukulaisuutta kautta maapallon ja jopa fossiililöydöistä n. 200 milj. vuoden ajalta. Tulokset vaikuttivat suorastaan loisteliaailta, niissä sivuttiin sekä mannertenjakautumisteoriaa, että esihistorian valtavia suurklimatologisia vaihteluita.

Tiedonannoista mainittakoon R. Teriahon ja H. Bruunin *Trifurcula angulifasciella* (Stt.) Föglö *ex l.* 2♂♂ ja 1♀ (maalle uusi laji); *Poecilopsis lapponaria* B. havainnot Kiteeltä ja Kesälahdelta (1♂ 5♀ M. Vuola ja S. Korpela leg.) sekä Pyhtäältä (1♀ J. Kanerva leg.); Gföf Biström esitti yhden maalle uuden kovakuoriaisen (*Clambus radiata*) ja yhden Itä-Fennoskandialle uuden (*Curimopsis nigrata*).

EML

JÄSENTEN TIEDOTUKSIA

MYYTÄVÄNÄ visakoivuinen HYÖNTEISKAAPPI, joka käsittää 54 laatikkoa kolmessa rivissä (sisämitat 44 x 32,5 cm). Kaappiin mahtuu mainiosti esim. koko kotimainen suurperhoskokoelma. Tiedustelut Jukka Jalavalta, puh. 4027260 (töihin), 5632649 (kotiin).

Vesa Varis:

SUOMEN SUURPERHOSTEN KARTOITUS

Vaikkei kulunut kesä ole kuulunutkaan parhaimpiin perhoskesiin, jäsenillä lienee runsaasti täytettyjä tietojenkeruulomakkeita (Baptria 2/78 s. 47). Ruutuvastaavia on kesän kuluessa ilmoittautunut lisää, joten varattujen ruutujen lukumäärä on tällä hetkellä hilkkua vaille 100 (52 %). Ruutuvastaavat odottelevat malttamattomina lomakkeitasi kuluneelta kesältä, mutta jos et ole varma, missä ruudussa olet kerännyt tai ruudussa ei ole vastaavaa, voit lähettää lomakkeesi Vesa Varikselle eläinmuseoon (P. Rautatiekatu 13, HKI 10), josta ne toimitetaan edelleen.

Ruutuvastaavat ruuduittain (ks. Baptria 2/78 s. 57):

DB3, DB4: Kaj Savonius, Maria Jotunin tie 6 B 9, 00400 HKI 40
DM1: Klas Gustafsson, Badhusgatan 10, 22100 MARIEHAMN
DM3: Risto Martikainen, Hallituskatu 23 A 12, 33200 TAMPERE 20
DQ3, DR4: Arno Kullberg, Vapaudentie 38 C 34, 65200 VAASA 20
EN1: Olavi Helminen, kaivopuistontie 4 A 13, 26100 RAUMA 10
EN3: Olli Lehtonen, Ahvenkuja 3 C, 02170 ESPOO 17
EQ1, EQ2, EQ3, EQ4, ER2, ER4: Kullberg
EA1, EA3, EB1, EB2, EB4: Savonius
FM2: Henry Holmberg, Vainiotie 26, 00700 HKI 70
FM1: Harry Krogerus, Porintie 5 P, 00350 HKI 35
FP2: Martikainen
FQ1, FQ2: Kullberg
FU2: Jorma Kyrki, Vaskitie 8 A 11, 90250 OULU 25
FV1: Markku Pulkkinen, Teuravuoma, 95900 KOLARI
FA1, FB: Hannu Saarenmaa, Kauppiaankatu 8-10 B 12, 00160 HKI 16
LG1, LG2: Vesa Varis, Eläinmuseo, P. Rautatiekatu 13, 00100 HKI 10
LH1: Osmo Heikinheimo, PL 18, 01301 VANTAA 30
LH2: Antti Aalto, Tuomentie 5 A 3, 05840 HYVINKÄÄ 4
LJ1: Tapio Lahtivirta, 35600 HALLI
LJ2: Jaakko Kangas, 36600 PÄLKÄNE
LK1: Seppo Kontiokari, Oulunkatu 2, 65350 VAASA 35
LM1, LN1, LN2, LP2: Kyrki
MG1: Esko Suomalainen, Museokatu 18, 00100 HKI 10
MG3: Rauno Väisänen, Paraistentie 17 B, 00280 HKI 28
MH1: Robert v. Bonsdorff, Hämeenkatu 16 B 22, 15110 LAHTI 11

MH2: Pertti Pakkanen, Myllytie 7 as 9, 04400 JÄRVENPÄÄ
MH3: Ilkka Jalas, Topeliuksenkatu 3 a A 12, 00260 HKI 26
MH4: Väisänen
MK4: Kalervo Nurmi, Ahkiotie 4 as 25, 70200 KUOPIO 20
MM2, MM4, MN1, MN2, MN3, MN4, MP2, MP4: Kyrki
MR2: Martti Raekunnas, Parolantie 26 B 8, 13130 HÄMEENLINNA 13
MR1, MS2: Saarenmaa
MT3, MT4: Holmberg
NG1: Seppo Leinikka, Opistomäki, 49900 VIROLAHTI
NH1: Sampo Syrjänen, Välikatu 4, 37100 NOKIA
NH2: Leinikka
NH3: Olli Marttila, Korvenkoto A 1, 55300 RAUHA
NH4: Leinikka
NJ1: Aalto
NJ3: Kari Ahti, Kuoppakuja 3 B 21, 04200 KERAVA
NK1: Eino Savolainen, Kuopion museo, 70100 KUOPIO 10
NN1, NN2, NN3, NP2, NP3, NP4, NQ3, NQ4: Kyrki
NR1, NR3, NS2, NS4: Erkki Laasonen, Vyökatu 9 B 13, 00160 HKI 16
NT1, NT2: Holmberg
PJ1, PJ2: Varis
PK1: Raekunnas
PL2: Esko Lappi, Kuusitie 8, 81730 LIEKSA 3
PN1, PP1, PP2, PQ1, PQ2, PR1: Kyrki
UP1: Varis
UQ1: Raekunnas
UQ2: Varis
UR2: Lappi
UT1, UU2: Kyrki

KARTLÄGGNINGEN AV FINLANDS STORFJÄRILAR

Rutövervakare har nu anmält sig för ca 100 rutor (52 %) och dessa inväntar trots den dåliga sommaren rikligt med ifyllda utbredningsblanketter (Baptria 2/78, s. 47). Om någon ruta ej har övervakare eller om det är oklart till vilken ruta du samlat tas uppgifterna emot av V. Varis (adress ovan) för vidarebefordran. Bifogas en förteckning över rutövervakarna.

ML

BAPTRIA 4/78

Seuraava lehden numero ilmestyyneen vuoden vaihteessa. Siihen tarkoitettuna aineiston viimeinen jättöpäivä on 1978-11-15.

MAALLE UUSIA LAJEJA

Jukka Jalava:

Caryocolum proximum (Haworth, 1828) (Gelechiidae)

Tanskalainen Ole Karsholt löysi tätä lajia pariskunnan Eläinmuseon materiaalista. Yksilöt on saatu heinäkuun lopulla 1949 Ab. Korppoon Jurmosta, A. Nordman leg.

Laji on aikaisemmin kulkenut luetteloissa nimellä *C. maculiferellum* (Douglas, 1851). Jo Tengström on aikoinaan ilmoittanut sen saaduksi Käkisalimesta (Kl) (kolme yksilöä, coll. Museo, det. O. Karsholt). Se tunnetaan kaikista muista pohjoismaista, Ruotsista aina Upplantiin saakka. Etelässä se on levinnyt läpi Euroopan Brittein saarilta välimerenmaihiin.

Proximumin koiras on huomattavasti tummempi kuin naaras, muistuttaen meikäläisistä lajeista ehkä eniten *fraternellumia*, yleisväri harmaampi. Palppien päätenivelen kärki on tumma, *fraternellumilla* se on okrankeltainen. *Proximum*-naaraan etusiivet ovat vaaleat ja hyvin voimakkaasti kirjaillut, tuoden mieleen ehkä pienikokoisen *blandellumin* (ent. *maculeum*), oranssinvärisiä suomuja on huomattavasti enemmän. Siipiväli 10-11 mm. Koirasgenitaalit ovat hyvin lähellä *blandellumin* vastaavia, valva on jonkin verran lyhyempi.

Proximum lentelee heinä-elokuussa hiekkamailla, missä sen toukka elää touko-kesäkuussa *Cerastium semidecandrumin* yhteenkehätyissä versoissa ja kukinnoissa.

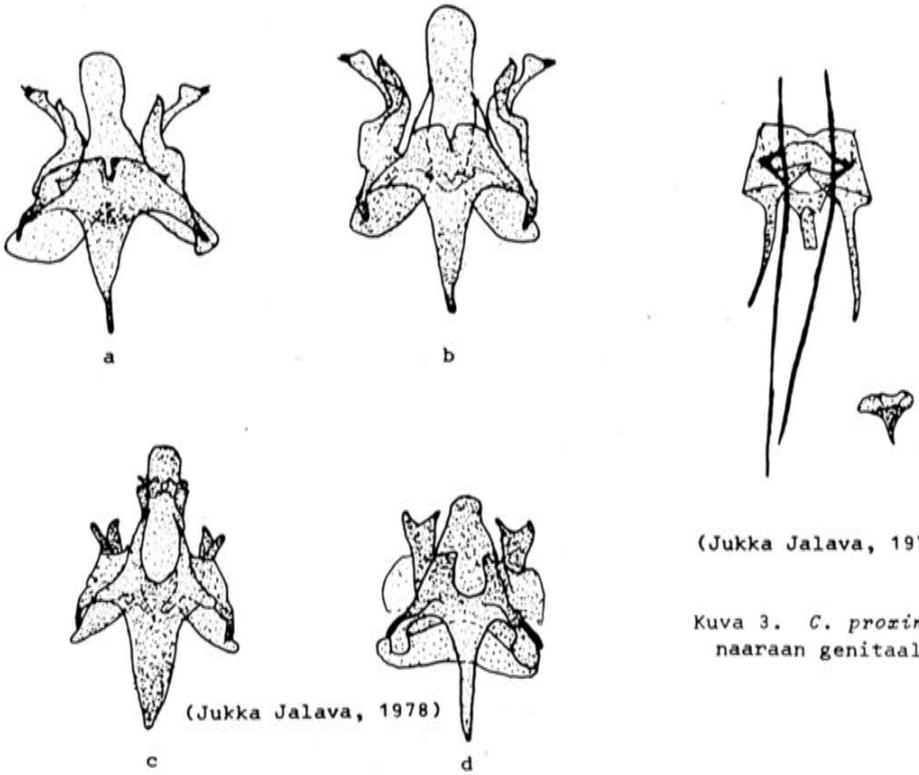
Caryocolum proximum, NY FÖR FINLAND

Dansken Ole Karsholt fann i Zoologiska museets samlingar en hona och hane av arten som fångats av A. Nordman i slutet av juli 1949 på Korpo Jurmo i Aboland.

Arten har i tidigare förteckningar benämnts *C. maculiferellum* och redan Tengström anmälde den i 3 exx från Kexholm i Ladogakarelen (Zool. mus. det. O. Karsholt). Den är känd från alla andra nordiska länder, i Sverige ända upp till Uppland. I söder går utbredningen från Brittiska Bärna till medelhavsländerna.

Proximum-hanen är betydligt mörkare än honan, kanske mest påminnande om *fraternellum* trots sin gråare färgton. Palpernas spetsled är längst ut mörk, hos *fraternellum* ockragul. Framvingarna av *proximum*-honan är ljusa och mycket spräckliga närmast kanske liknande en liten *blandellum* men med avsevärt mer orangefärgade fjäll. Spännvidden är 10-11 mm. Hangenitalerna är mycket nära *blandellums*, valvan är något kortare.

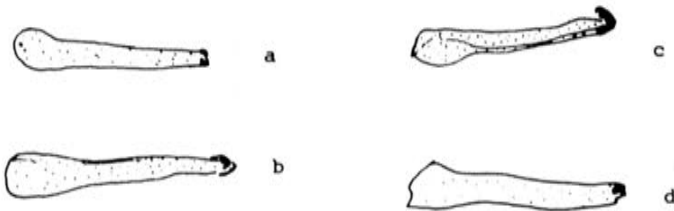
Proximum flyger i juli-augusti på sandmarker där larven i maj-juni lever melian hopsunnna skott och blommor av *Cerastium semidecandrum*.

(Jukka Jalava, 1978)

Kuva 3. *C. proximum*-naaraan genitaalit.

Kuva 1. Koiraan genitaalit: a: *C. proximum*; b: *C. blandellum*; c: *C. petrophilon*; d: *C. fraternellum*.

(Jukka Jalava, 1978)

Kuva 2. aedeagus: a: *C. proximum*; b: *C. blandellum*; c: *C. petrophilon*; d: *C. fraternellum*.

Henry Holmberg:

Kaksi maalle uutta suurperhoslajia:

Orthosia miniosa (Denis & Schiffermüller, 1775)

Työryhmä H. Holmberg, I. Kontuniemi, P. Koskinen ja J. Wettenhovi saivat *O. miniosan* maalle uutena lajina 1975-05-01...14 välisenä aikana valorysällä U. Tvärminnestä 664:28. Toinen yksilö kyseistä lajia saatiin jälleen valorysällä 1975-05-15...26 välisenä aikana. Kummatkin yksilöt olivat koiraita. Laji tuli todennäköisesti lämpimän eteläisen ilmavirtauksen mukana Suomenlahden yli (ks. kiertokirje 9/1975).

O. miniosa on helposti tunnistettava laji. Koiraalla on selvästi kaksoiskampahampaiset tuntosarvet. Etusiipien yleisväri on ruskehtavankeltainen, keskisareke usein muuta siipeä vähän tummempi. Yökköstäplä sekä aaltoviirut ovat tummanruskeita. Takasiivet valkeahkot, niissä keskitäplä ja kaarijuova.

O. miniosan levinneisyysalue käsittää Etelä- ja Keski-Euroopan aina Eestiin ja Etelä-Ruotsiin saakka, mutta laji on usein paikallinen ja harvinainen.

Horisme aemulata (Hübner, 1813)

Työryhmä H. Holmberg, I. Kontuniemi, P. Koskinen ja J. Wettenhovi saivat U. Tvärminnestä yhden yksilön *H. aemulataa* maalle uutena 1976-07-28...08-03 välisenä aikana. Perhonen tuli valorysällä.

Laji muistuttaa hyvin paljon *H. tersataa*, mutta eroaa tästä seuraavasti: Se on kuin suuri yksivärinen *Eupithecia*, paljon tasavärisempi kuin *H. tersata*, poikkijuovat häipyviä. *H. tersatalla* etusiiven kärkijuomu päättyy täsmälleen hyvin terävään siivenkärkeen, *H. aemulata*lla vastaava väriraja on jonkin matkan päässä siiven kärjestä, joka on melko pyöristynyt.

H. aemulatan levinneisyysalue on eteläinen, käsittäen Etelä- ja Keski-Euroopan, mutta viime vuosina lajia on saatu myös Ruotsista Gotlannin pohjoispuolelta Gotska Sandöltä, jossa lajilla tuntuu olevan pieni kanta. Perhosta kannattaa pitää silmällä eteläisimmässä Suomessa. Lajin lentoaika on heinä-elokuun vaihde. Lisäksi lajia on saatu viime aikoina Gotlannista ja Viroota.

TVÅ FÜR LANDET NYA STORFJÄRILAR

Orthostia miniosa

Arbetsgruppen HH, IK, PK och JW fångade med ljusryssja i N. Tvärminne ett hanexemplar av *miniosa* som ny för landet under tidsperioden 1975-05-01...14 samt ett andra hanex på samma ställe 1975-05-15...26. Arten kom sannolikt över Finska viken med en varm sydlig luftström (se circulär 9/1975). *O. miniosa* är lätt att känna igen och den förekommer i Syd- och Mellaneuropa utbredd ända till Estland och Sydsverige om än arten ofta är lokal och sällsynt.

Horisme aemulata

Samma arbetsgrupp fångade i N. Tvärminne på ljusryssja under tidsperioden 1976-07-28...08-03 såsom nytt för landet ett ex av *H. aemulata*, som mycket påminner om *H. tersata* från vilken den kan skiljas på följande sätt: *H. aemulata* liknar en stor enfärgad *Eupithecia* och är betydligt mer enfärgad än *tersata*, tvärlinjerna är försvinnande. Hos *tersata* slutar framvingens spetsstråk exakt i en mycket vass vingpets medan motsvarande färggräns hos *aemulata* befinner sig en bit innanför vingpetsen som dessutom är rätt avrundad.

*H. aemulata*s utbredning är sydlig, omfattande Syd- och Mellaneuropa men under de senaste åren har arten fångats på Gotska Sandön norr om Gotland i Sverige där arten uppges ha en liten stam. Vidare är den på sistone anträffad i Estland samt på Gotland. Man bör se ut efter fjärilen i Finlands sydligaste delar och arten flyger i månadsskiftet juli-augusti.

ML

TIEDOTUKSIA JÄSENILLE

HELSINGIN HYÜNTEISVAIHTOYHDISTYS

Yhdistyksen vaihtokokous ja vuosikokous pidetään sunnuntaina, 1978-11-26 seuraavasti: Vuosikokous klo 10.30, jossa käsitellään sääntömääräiset asiat. Tämän jälkeen n. klo 12.00 jatketaan vaihtotilaisuudella. Vaihto tapahtuu Eläinmuseon luentosalissa (P. Rautatiekatu 13, HKI 10) ja kokous pidetään luentosalin edessä olevassa aulatilassa (ent. kahvio). Kaikki jäsenet ja muut asiasta kiinnostuneet ovat molempiin tilaisuuksiin tervetulleita.

Sihteeri

KORJAUS JÄSENKIRJEeseen 2/1978

NUORISOJAOSTON JOULUKUUN KOKOUS pidetään kirjeessä ilmoitetun itsenäisyyspäivän sijasta jo keskiviikkona, marraskuun 29. päivänä klo 18.30. Kokousohjelma on sama kuin aiemmin ilmoitettu.

MA

Keräilytarvikkeiden välitys

- Hyönteisneulat	n:o 00 - 4	100 kpl pussi	6,-
"	"	1000 kpl laatikko	55,-
- Mikroneulat	n:o 015 ja 020	500 kpl pussi	14,-
- Etikettineuloja	n:o 801	500 kpl pussi	14,-
- Suomen perhosten luettelo (1977) (+ muovikannet)			13,-
"	"	(ilman kansia)	7,-
- Vaihtopisteluetelo, makrot (1977)			8,-
"		mikrot (1972)	8,-
- Etikettipainos, makrot (1975)			5,-
"		mikrot (1971)	3,-
- ♂/♀ -merkkejä, n. 680 kpl /arkki	1 arkki		- ,50
- Lajihakemisto kiertokirjeisiin 1955-1975			10,-
- Catalogus macrolepidopt. (1962)			2,-
"	"	(muistiinpanopainos)	2,-
- Catalogus microlepidopt. (1971)			3,-
- Seuran hopeinen rintamerkki (Baptria-aiheinen)			8,-
- Suurennuslaseja:			
10 x			19,-
12 x		23,- tai	25,-
20 x		45,- tai	54,-
- Eripainoksia:			
- Suomen suurperhoslajiston muutokset viimeisten 20 vuoden aikana (Jouko Kaisila, 1968)			3,-
- Suurperhostemme talvehtimisasteet (Eino J. Seppänen, 1969)			3,-
- The invertebrate fauna of the Kilpisjärvi area, Finnish Lapland (Harry Krogerus, 1972)			3,-
- Frequencies of melanistic forms of <i>Oligia</i> moths as a measure of atmospheric pollution in Finland (Kauri Mikkola, 1975)			3,-

TOIMITUSTAPA: Mainittuja keräilytarvikkeita on saatavissa Eläinmuseolla varsinaisten kuukausikokousten edellä ja väliajalla sekä huhti-, touko- ja syyskuun nuorisosaaston kokouksien edellä. Keräilytarvikkeiden välittäjän osoitteella (ks. II kansisivu) voivat pitkämatkalaiset tilata tarvikkeita postiennakolla toimitettavaksi. Postitse ei toimiteta tarvikkeita Helsingissä, Espoossa tai Vantaalla asuville (lähettäkää tuttavanne asioimaan kokouksiin) eikä myöskään lamppuja (puulaatikkoon pakkaamiseen ei ole mahdollisuuksia ja tämän vuoksi särkymisvaara kuljetuksessa on ilmeinen).

Vanhaja vuosikertoja

- Kiertokirjeet (kiertokirjeen sivujen lukumäärä mainittu; - tarkoittaa, että ao. numeroa ei ole ilmestynyt):

vuosi	kiertokirjeen numero										koko vuosikerran hinta
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1955	2	2	2	1	2	2	2	2	-	-	10,-
1956	2	2	2	2	2	2	2	2	2	-	10,-
1957	1	2	2	1	2	2	2	2	-	-	10,-
1958	2	2	2	2	1	2	2	2	-	-	10,-
1959	1	6	2	2	1	1	2	2	-	-	10,-
1960	4	2	1	1	4	2	2	4	1	2	10,-
1961	2	2	2	2	2	2	2	2	2	-	10,-
1962	2	2	2	2	2	1	2	2	2	-	10,-
1963	2	4	1	2	2	2	4	-	-	-	10,-
1964	1	2	2	4	4	2	2	-	-	-	10,-
1965	4	2	2	4	2	2	2	4	2	-	15,-
1966	4	2	3	2	2	3	1	2	4	2	15,-
1967	2	2	2	4	4	2	4	4	2	2	15,-
1968	2	2	3	2	4	6	3	2	2	-	15,-
1969	2	4	3	2	2	4	4	3	2	-	15,-
1970	3	5	4	6	1	8	2	6	6	-	20,-
1971	5	2	8	7	12	4	4	3	6	-	20,-
1972	3	2	2	7	3	3	6	7	7	-	20,-
1973	1	6	4	1	12	4	1	1	5	8	20,-
1974	2	9	5	8	3	2	2	8	6	5	20,-
1975	8	5	6	4	20	1	4	2	13	6	20,-
1976	6	4	3	1	-	-	-	-	-	-	10,-

- Yksittäisten kiertokirjeiden hinnat (eli vajaa vuosikerta silloin, kun koko vuosikerta on saatavissa) ovat seuran jäsenille 1,- mk sivua kohti ja muille 2,- mk sivua kohti.

- BAPTRIA:

- 1976 numerot 1, 2 ja 3-4, ä 5,- vuosikerta 15,-
 1977 numerot 1, 2, 3 ja 4 ä 5,- vuosikerta 20,-

- Vuodesta 1977 lukien kiertokirjeiden (yleensä 2 kpl/vuosi) hinta sisältyy Baptrian vuosikerran hintaan. Tilattaessa näitä kiertokirjeitä yksittäin muodostuu hinnaksi, kuten ylläkin, seuran jäsenille 1,- mk A4-kokoista painoarkkia kohti ja muille vastaavasti 2,- mk A4-kokoista painoarkkia kohti.

- Vuosikertojen hinnat (kiertokirjeet -1976 ja Baptria 1976-) ovat jäsenhintoja; seuran ulkopuolisille kunkin vuosikerran hinta korotetaan ostohetkellä vastaavalla seuran jäsenmaksulla.

- Kiertokirjevuosikertojen kansia, joissa on kuvat ao. vuonna maallemme uusina ilmoitetuista suurperhoslajeista vihertävälle kartongille painettuina, on saatavissa vuosilta 1955 - 1974 hintaan 2,- mk/kpl (tai hintaan 1,50 mk/kpl, kun tilaus ylittää kahdeksan erilaisen kannen määrän). Vastaavia tyhjiä kartonkeja takakansiksi on saatavissa hintaan -,50 mk/kpl.

- Tilausosoite: Kaikkia yllämainittuja sekä lisäksi lajihakemistoa Kiertokirjeisiin 1955-1973 (hintaan 10,- mk/kpl) voi tilata 2. sihteeriltä (osoite II kansisivulla).

S U O M E N P E R H O S E T
Y Ö K K Ö S E T 1

- Julkaisija: Suomen Perhostutkijain Seura
- Kustantaja: Otava
- Toimittajat: Kauri Mikkola, Ilkka Jalas ja Sakari Nenye (kuvat)
- Sisältää:
 - lajit: Euxoa norvegica - Xanthia citrago
 - lajinkuvaukset, joissa mm. piirroksia erityistuntomerkeistä, levinneisyyskartat, yleisyys ja runsaus, elinympäristö, lentoajat, pyyntitavat, kehitysasteet, talvehtiminen, ravintokasvit
 - kuvataulut
 - lentoaikataulukot
- Hinta seuramme välittämänä 75:- /kpl (kirjakauppahinta 98:- /kpl)
- Seuramme välittää kirjaa seuraavilla tavoilla:
 1. Eläinmuseon ala-aulan vaatteiden vartijoiden välityksellä eläinmuseon aukioloaikoina
 2. Kokousten edellä ja väliajoilla
 3. Postitse tilausosoitteella: Henry Holmberg, Vainiotie 26, 00700 HELSINKI 70, puh. 90-354 981

ISSN 0355-4791

Helsingin yliopiston monistuspalvelu, offset 1978